

Суттєва різниця за цими показниками спостарігалася і між коровами інших ліній.

Слід відмітити, що найвищим надоем та кількістю молочного жиру за першу лактацію характеризувалися корови лінії Айвенго – 4417,0 та 169,7 кг відповідно, а найнижчим – первістки лінії Чіфа – 3590,1 та 137,5 кг. За надоем 4% молока кращими виявилися також тварини лінії Айвенго (4312,6 кг), а гіршими – ровесниці лінії Чіфа (3498,0 кг). Різниця за цим показником між первістками лінії Р. Соверінга та: Айвенго складала 629,6 ($P<0,001$), В.Б. Айдіала – 461,5 ($P<0,002$), М. Чіфтейна – 79,2, Старбака – 285,7 ($P<0,10$), Чіфа – 185, Елевейшна – 401,0 ($P<0,01$) та Франса – 289,7 кг ($P<0,10$), а за надоем молока базисної жирності – відповідно 740,3 ($P<0,001$), 560,6 ($P<0,002$), 89,7; 317,6 ($P<0,10$), 208,0; 443,6 ($P<0,02$) та 336,3 ($P<0,10$).

Слід відмітити, що за кращу лактацію найвищий надій та кількість молочного жиру спостерігалися у корів лінії В.Б. Айдіала – 4919,9 та 192,19 кг, а найнижчі – у тварин лінії Чіфа – 3590,0 та 137,5 кг відповідно.

Отже, на молочну продуктивність корів значно впливає лінія тварин. Проведений нами дисперсійний аналіз показав, що частка впливу лінії на надій залежно від лактації знаходилася в межах 10,68 – 32,30, на вміст жиру в молоці 10,72 – 22,20 та на кількість молочного жиру – 14,20 – 20,17%.

УДК 636. 085.522.55

Шамрей Б.В. студент III курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Бучковська В.І., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, Кам'янець-Подільський, Україна

СІНАЖ: СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА ОЦІНКА І ВИКОРИСТАННЯ В ГОДІВЛІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН

Сінаж це соковитий корм виготовлений із скошеної та прив'яленої трави. Він зберігається за рахунок фізіологічної сухості, яка в свою чергу досягається завдяки прив'ялюванню. Сам процес зберігання відбувається завдяки тому що всмоктувальна сила бактерій менша а ніж утримуюча сила рослин. А розвиток грибків попереджається трамбуванням, високою щільністю сінажу а також відносно низькою вологістю яка складає 45-55%.

За правильного консервування в даному кормі зберігається доволі велика кількість поживних речовин, а саме вміст цукру приблизно 80% від використаної речовини а також доволі високий відсоток білку. Втрати інших поживних речовин також відносно не високі. Втрати сухої речовини теж не є значними і становлять приблизно 12% та коливаються від 8% до 17%, а це менше ніж у сіна та навіть силосу. Енергетична цінність сінажу досить висока. Так в одному кілограмі міститься 50-55 грам перетравного протеїну, 5-7 грам кальцію, 0,8-1,2 фосфору і 40-50 міліграм каротину.

Погане дотримання технологій заготівлі веде до розвитку масляно кислих бактерій які в свою чергу виділяють масляну кислоту. А також спостерігається гниття білку що супроводжує виділення шкідливих та навіть отруйних речовин. А це погано впливає на здоров'я тварин які цей корм споживають. Також наявність шкідливих речовин зменшує апетит через, що погіршується приріст та взагалі падає продуктивність.

Для сінажу використовують багаторічні бобові трави. Також використовують бобово-злакові суміші. Заготівля сіна з цих трав попри свою технологічну простоту є проблематичною, так як при сушінні та транспортуванні втрачається велика кількість сухої речовини і ці втрати є досить значними. А заготівля силосу з них неможлива тому що в бобових травах низький вміст цукру що унеможлиблює процес силосування.

Важливими є і строки збору цих трав, адже від них залежить багато чого. Наприклад при старінні рослин відсоток цукру та білку зменшується. А також збільшується тривалість прив'ялювання. По цій причині збір трав повинен бути у фазі бутонізації початку цвітіння, а злакові культури на початку фази колосіння.

Технологія заготівлі сінажу передбачає такі операції як: скошування, плющення, прив'ялювання, підбирання з одночасним подрібненням, навантаження, транспортування, вивантаження, ущільнення, укриття та герметизація.

Найкраще розпочинати скошування вранці адже саме у цей час в рослині саме більше каротину, протягом дня його вміст знижується майже в два рази а над вечір знову збільшується. А також ступінь прив'яленості скошеної ранком трави у тричі більша ніж у скошеної вдень.

Підчас зберігання вміст поживних речовин значною мірою залежить від подрібнення. Так при подрібненні на кусочки довші ніж 40 мм сировина погано ущільнюється що погано впливає на якість сінажу через розвиток грибків. А надто дрібне подрібнення приводить до поганого перетравлення та хвороб тварин. Проте більшість учених вважають що подрібнювати треба до довжини 20-30 мм при зберіганні в баштах та 30-50 мм при зберіганні в траншеях.

При закладці кормової маси її висипають із транспортних засобів прямо в траншею та розрівнюють спецтехнікою. Розвантажувати за можливості потрібно із бортів траншеї, але слід переконатися що відсутній ризик обвалу. Але транспорту заїжджати у траншею не бажано адже корм буде забруднитися. Трамбування слід проводити безперервно впродовж усього часу закладання траншеї. А саму траншею слід повністю заповнити не більше ніж за тиждень. Після чого її слід ретельно герметизувати плівкою щоб створити анаеробні умови, після чого роботу можна вважати виконаною.

Сам сінаж буде готовий за декілька, проте виймати його потрібно з обережністю. Не можна розкривати великі ділянки, адже вони почнуть грітися та псуватися. Вирізати сінаж з моноліту також слід обережно щоб не пошкодити структуру та щоб повітря не проникало в середину корму адже через це він почне псуватися та грітися.

Сінаж це надзвичайно цінний корм, проте заготовляти та користуватися ним потрібно суворо по технології інакше фінансових втрат, та хвороб тварин не уникнути.